

Motion till riksdagen 2020/21:1695

av Erik Ottoson (M)

Vissa frågor om jakt och viltvård

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vidta nödvändiga åtgärder för att riksdagens beslut avseende vargstammens storlek även ska tillämpas av ansvariga myndigheter och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör vidta åtgärder för att de län som är särskilt hårt drabbade av koncentrerade vargstammar ska få en ökad möjlighet till licensjakt i syfte att begränsa vargskadorna och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till att länsstyrelserna får i uppdrag att besluta om skyddsjakt på oskygga vargindivider i syfte att minska framtida skador från varg och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslag som gör det möjligt att märka viltkameror med endast Naturvårdsverkets jägar-id för att anse kravet inom upplysningsplikten tillgodosett och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förslag för hur viltfällor ska kunna märkas endast med Naturvårdsverkets jägar-id för att tillgodose kravet på kontaktuppgifter till ansvarig fångstman och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till en förordningsändring som möjliggör jakt nattetid med såväl fast som rörlig belysning, även i anslutning till jaktvapnet samt elektronisk bildförstärkare, elektronisk bildomvandlare och värmekamera efter rödräv, grävling, skogsmård, mink, mårdhund och tvättbjörn samt annat jämförbart vilt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Jakten är en omistlig del av vårt svenska kulturarv, vår svenska viltförvaltning och en verksamhet som hundratusentals svenskar lägger miljontals obetalda timmar på för att

vidmakthålla. Jakten bidrar till att bibehålla vår biologiska mångfald, förvalta viltstammarna, förebygga viltskador, ger en miljövänlig och nyttig naturresurs i form av kött och andra viltprodukter samt ger en fantastisk möjlighet till rekreation för jaktens utövare. Jakten bidrar även till ökad kunskap om viltet samt en god viltvård genom biotopförbättrande åtgärder, utfodring vintertid och predator kontroll. Sverige har på detta sätt skapat en av världens mest liberala jaktlagstiftningar som matchas av en av världens mest ansvarstagande jägarkårer.

I Sverige idag pågår många intressanta och ofta livliga debatter om olika aspekter av den svenska jaktlagstiftningen, vilket är viktigt och bra för jaktens fortsatta utveckling. En fråga som ofta berörs är frågan om förvaltningen av den svenska vargstammen. I detta har riksdagen tidigare uttalat sig om vilket antal vargindivider som är lämpligt i Sverige, och regeringen bör vidta de nödvändiga åtgärder som krävs för att riksdagens beslut och mening även ska tillämpas av ansvariga myndigheter. I dagsläget finns en tydlig diskrepans mellan vad riksdagen har beslutat och vilket antal vargindivider som eftersträvas av ansvariga myndigheter, vilket är problematiskt ur ett demokratiperspektiv.

Även koncentrationen av vargar är en fråga som diskuteras flitigt i den allmänna debatten. Det är orimligt att ett fåtal län får ta en alltför stor andel av bördan för den nationella vargförvaltningen. Värmland och Dalarna men även Örebro län får ta en alltför stor del av bördan som det innebär med en för koncentrerad vargstam. Det påverkar skötsel av tamboskap, hundägare och jägare på ett alltför menligt sätt, vilket regeringen genom sin styrning av myndigheterna ansvarar för att åtgärda.

Jakten på varg är en viktig del av arbetet med att förvalta stammen och minska skadorna från varg. Detta rör till stor del hur storleken på stammen regleras men måste även handla om vilka vargar det är som fälls. Det är ett oomstritt faktum att ett viltslag som jagas ändrar sitt beteende så att det blir skyggt för människan. Detta gör att vi, för att minska skadorna från varg, även bör bedriva en förvaltning av vargstammen som inriktar sig på att skapa denna skygghet hos vargen. Vargar som uppvisar ett oskyggt beteende bör skyddsjagas i den mån licensjakten på varg inte fullgör syftet i detta avseende. Därför bör regeringen ta initiativ till att länsstyrelserna får i uppdrag att besluta om skydds jakt på oskygga vargar i syfte att minska framtida skador från varg.

Jag har tidigare motionerat om att tillåta jägar-id som identifiering på åtelkameror och fällor men så långt har regeringen inte vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att möjliggöra detta. Jag fortsätter därför arbetet med att åter motionera i ärendet.

Sedan införandet av GDPR och införlivningen av detta i svensk lagstiftning så har regelverket kring så kallade åtelkameror förenklats och förbättrats. Detta har inneburit att de som bedriver viltvård och använder kameror i detta syfte endast har en upplysningsplikt kring verksamheten för att allmänhet som rör sig i området ska känna till att kameraövervakning förekommer. Detta är rimligt ur ett integritetsperspektiv men kan medföra risker för den enskilde jägaren som ska stå som ansvarig för den aktuella kameran. Hot och våld mot jägare har ökat och innebär idag att riskerna att vara jägare blivit än mer påtagliga. Detta måste därför vägas in i hur märkning ska gå till vid exempelvis viltkameror. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med ett lagförslag som möjliggör att jägar-id används som märkning av åtelkameror tillsammans med exempelvis ett telefonnummer till den som är ansvarig för kameraövervakningen.

Även fällor som placeras i naturen måste i Sverige vara märkta med namn och kontaktuppgifter till den fångstman som har placerat ut fällan och som är ansvarig för

att vittja fällan vid bestämda tidpunkter. Även i dessa fall finns en stor risk för hot och våld gentemot dem som bedriver viltvård på detta vis, vilket gör att det borde räcka med att även fällor märks med jägar-id ur Naturvårdsverkets databas.

En viktig del av viltvården är predator kontroll, alltså begränsning av antalet rovdjur som påverkar andra viltslag negativt. Den vanligaste formen av detta är jakt på exempelvis räv och grävling men även flertalet andra viltslag förekommer. Denna jakt är en avgörande del i att gynna andra viltslag och den biologiska mångfalden i ett område men den kräver mycket arbete. En försvårande omständighet är att den inte helt får bedrivas nattetid med belysning uppsatt för jaktliga ändamål. Detta innebär att en jägare som jagar vildsvin vid en åtel med åtelbelysning inte får fälla en räv som går förbi om inte jägaren först släcker belysningen. Om ett vildsvin däremot går förbi är det tillåtet att fälla detta. Anläggs en rävåtel för att locka räv till denna plats så kommer räven dit i huvudsak nattetid men jägare är hänvisade till att lossa skott i månken snarare än i ljuset från elektronisk belysning. Detta är ett onödigt risktagande som riskerar att leda till onödiga skadeskjutningar med onödigt lidande som följd för räven samt även en ökad ineffektivitet i viltförvaltningen. Mot bakgrund av bland annat detta bör regeringen ta initiativ till en förordningsändring som möjliggör jakt nattetid med såväl fast som rörlig belysning, även i anslutning till jaktvapnet, efter rödräv, grävling, skogsmård, mink, mårdhund och tvättbjörn samt annat jämförbart vilt. Även möjligheten att använda elektronisk bildförstärkare, elektronisk bildomvandlare och värmekamera bör övervägas för samma viltslag och samma syften som ovan.

Erik Ottoson (M)